

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010636
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115010636.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obžalovaným V. M., nar.: XX.XX.XXXX, L. W., nar.: XX.XX.XXXX a L. N., nar.: XX.XX.XXXX pre prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 05. septembra 2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

V. M., nar.:XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom G., K. č. XXXX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

L. W., nar.: XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., K. č. 5922/19,

L. N., nar.: XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., VI. H. č. XXXX/XX

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

dňa 25.04.2013 v čase o 04.30 hod. v meste Trnava na ulici Rybníková pred diskotékou Relax spoločne fyzicky bezdôvodne, pod vplyvom alkoholu, napadli W. N. tým spôsobom, že najprv V. M. pristúpil k poškodenému W. N. a po predchádzajúcej slovnej potýčke ho rukou zovretou v päšť udrel do oblasti tváre, načo k W. N. pribehli aj L. N. a L. W., ktorí W. N. zvalili na zem, kde ho následne všetci obžalovaní opakovane kopali do celého tela, najmä do oblasti hlavy a chrbta, v čom pokračovali až do okamihu, keď W. N. pribehla na pomoc jeho kamarátka W. N., ktorá sa zvalila na W. N. s tým, aby zabránila ďalšiemu napádaniu zo strany všetkých troch obžalovaných a súčasne kričala na obžalovaných, aby W. N. prestali fyzicky napádať, pričom obžalovaní prestali W. N. fyzicky napádať až keď uvideli prichádzať hliadku polície a utiekli smerom do centra mesta, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili poškodenému W. N. ľahké zranenia ako odreninu pravej čelovej oblasti hlavy s pomliaždeninou, odreninu bočnej strany pravej očnénice, odreninu ľavej dolnej pery úst, odreninu hrudnej časti chrbtice, odreninu hornej časti pravého ramena, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie s celkovou dĺžkou 7 (sedem) dní,

t e d a

spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej výtržnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i

prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“),

z a t o
s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný V. M.:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k.: 2T/62/2015-401 zo dňa 09.06.2015, právoplatným dňa 09.06.2015 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

obžalovaný L. W.:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

obžalovaný L. Kosnáč:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 09.04.2015 na obžalovaných obžalobu č. 1 Pv 516/14/2207 na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 18.10.2016, 12.01.2017, 11.04.2017 a 05.09.2017 na ktorom vykonal nasledovné dokazovanie:

- výsluchom obžalovaných L. W. a L. N.,
- výsluchom svedka W. N., nar.: XX.XX.XXXX,
- výsluchom svedka W. Z., nar.: XX.XX.XXXX,
- výsluchom poškodeného W. N., nar.: XX.XX.XXXX,
- výsluchom svedka W. J., nar.: XX.XX.XXXX,
- výsluchom svedka W. B., nar.: XX.XX.XXXX,
- výsluchom svedka W. M., nar.: XX.XX.XXXX,
- čítaním zápisnice o výsluchu svedka I. J., nar.: XX.XX.XXXX zo dňa 12.01.2015,
- čítaním Znaleckého posudku č. 53/2013 zo dňa 31.08.2013 v časti jeho záverov,

a oboznámením listinných dôkazov:

- Záznam KR PZ TT, OPP, PMJ zo dňa 25.04.2013, č.l. 156

- Zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 04.10.2013, č.l. 96-97
- Zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 21.10.2013, č.l. 98-99
- Fotoalbum č. 1 a fotoalbum č.2, č.l. 100-109
- Zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 04.10.2013, č.l. 110-111
- Zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 21.10.2013, č.l. 112-113
- Fotoalbum č. 1 a fotoalbum č. 2, č.l. 114-123
- Zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 04.10.2013, č.l. 124-125
- Zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 21.10.2013, č.l. 126-127
- Fotoalbum č. 1 a fotoalbum č. 2, č.l. 128-137
- Zápisnica o konfrontácii medzi svedkami zo dňa 03.02.2014 č.l. 90-91
- Zápisnica o konfrontácii medzi svedkami zo dňa 03.02.2014 č.l. 92-93
- Zápisnica o konfrontácii medzi svedkami zo dňa 03.02.2014 č.l. 94
- Záznam OR PZ TT, OO PZ TT zo dňa 03.02.2014, č.l. 95
- REGOB zo dňa 05.09.2017
- Odpovede na lustrácie v Registri priestupkov obžalovaných zo dňa 04.09.2017
- Lustrácia ZVJS zo dňa 04.09.2017
- RT GP obžalovaných zo dňa 25.08.2017
- Pripojený spis OS TT 2T/62/2015 a z neho: rozsudok sp. zn. 2T/62/2015

Obžalovaný V. M. požiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti, a to podaním zo dňa 28.09.2016, ktoré bolo súdu doručené dňa 30.09.2016, pričom tento obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a odoprel vypovedať. (čl. 272)

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2016 obžalovaní L. N. a L. W. po prednesení obžaloby prokurátorom a poučení podľa § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie vo vzťahu ku skutku, ktorý sa im v obžalobe kladie za vinu urobili vyhlásenie, že sa zo spáchania skutku cítia byť nevinní.

Súd vzhľadom na neprítomnosť poškodeného na tomto hlavnom pojednávaní vo vzťahu k nároku na náhradu škody v zmysle § 256 ods. 2 a § 243 ods. 7 Trestného poriadku prečítal časť Zápisnice o výsluchu poškodeného zo dňa 18.12.2014 na čl. 64, kde poškodený W. N. uviedol, že o náhradu škody nežiada.

Obžalovaný L. W., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2016 uviedol, že sa pozná s obžalovaným M., lebo bývajú pri sebe. Poškodeného N. až do konfliktu a stretnutia s ním na polícii nepoznal. Obžalovaný W. pripustil, že medzi ním a poškodeným N. došlo ku slovnému konfliktu, avšak fyzické napadnutie poškodeného poprel, s poškodeným sa len sácali. Ku konfliktu malo dôjsť tak, že poškodený k nemu pri odchode z diskotéky pribehol a začal ho slovne napádať. Z diskotéky odchádzal spolu s obžalovanými M. a N., avšak k ich účasti na konflikte sa vyjadriť nevedel. Obžalovaný ďalej uviedol, že ešte na diskotéke ho napadol poškodený, ktorý ho udrel, avšak poškodeného potom chytili vyhadzovači. Obžalovaný potvrdil, že na diskotéke požíval väčšie množstvo alkoholu. (čl. 280-282)

Obžalovaný L. N., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2016 uviedol, že v deň spáchania skutku išiel s kamarátom W. Z. von sa zabaviť, pričom na diskotéke sa stretol s obž. M., ktorého poznal po mene a s priateľmi obž. M., medzi ktorými bol aj obž. W., ktorého dovtedy nepoznal. Na diskotéke stáli všetci spolu pri prednom bare, niečo popili, potom z nej odchádzali, pričom nešli všetci spolu, ale on s W. Z. išli trochu pozadu. Zastavili sa pri plote, kde sa chceli vymočiť a v tom počul ženský krik, pootočil sa a videl konflikt, nejakú bitku, ale ľudí nepoznal. Pokope tam bolo asi 5-6 ľudí, videl už len oddeľovanie, ako sa ľudia držali od poškodeného a ak tam aj nejaká bitka bola, bolo už po nej. Poškodeného videl len stáť, nevidel ho ležať na zemi. Obž. N. nevidel, že by obž. M. nejako zasiahol do konfliktu, avšak potvrdil, že obž. M. a aj obž. W. boli v tej skupinke 5-6 ľudí, ktorých videl. Konfliktu nevenoval pozornosť a s W. Z. pokračovali ďalej do mesta, kde ich zastavila a kontrolovala hliadka PZ. Obž. N. potvrdil, že v čase, ako ich kontrolovala hliadka boli pri ňom obaja obžalovaní M. a aj W., pričom poškodený N. v tom čase sedel v policajnom aute, čo vie od príslušníkov PZ. Na odstránenie rozporov vo výpovedi obžalovaného v otázke jeho príchodu na diskotéku v Relaxe a v popise poškodeného N. bola prečítaná časť Zápisnice o výsluchu tohto obžalovaného o dňa 17.09.2014 na čl. 52, kde obžalovaný vypovedal tak, že na diskotéku prišiel o druhej ráno sám a pokiaľ ide o poškodeného vypovedal tak, že

videl osobu mužského pohlavia ako leží na zemi, boli pri ňom nejaké dievčatá, ktoré mu pomáhali vstať a kričali. Obž. Kosnáč rozporu vysvetlil tak, že si už nepamätá, či na diskotéku prišiel sám alebo s W. Z., ale v každom prípade z diskotéky odchádzal s W. Z., pretože chceli ísť spolu, keďže bývajú na jednej ulici a k popisu poškodeného uviedol, že je to odstup rokov, avšak dňa 17.09.2014 vypovedal pravdu. V závere výsluchu obž. N. požiadal, aby sa ďalšie hlavné pojednávania konali v jeho neprítomnosti. (čl. 282-286)

Svedkyňa W. N., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2017 uviedla, že trvá na svojej predchádzajúcej výpovedi a doplnila, že z Relaxu, kde boli na školskej stretávke odchádzali nadranom, pričom nejaká skupinka začala na jej spolužiačku kričať nejaké vulgarizmy. Spolužiačky sa zastal poškodený, cez cestu si niečo poškodený a skupinka niečo kričali a následne sa zo skupinky za poškodeným rozbehli tri osoby a začala sa bitka. Poškodený spadol na zem, alebo bol na zem zhodený a potom do neho kopali, pričom svedkyňa sa rozbehla a sadla si na poškodeného a vtedy útočníci prestali. Útok na poškodeného mohol trvať podľa jej odhadu asi 10-15 minút. (čl. 299-301)

Na návrh prokurátora bola čítaná zápisnica o výsluchu svedkyne zo dňa 18.12.2014 na čl. 70-75, pričom svedkyňa dňa 18.12.2014 vypovedala tak, že medzi 04.00 hod. až 05.00 od. odchádzali spolu s poškodeným a s kamarátkou I. z Relaxu, pričom pri odchode nejaká partička chalanov začala na I. vykrikovať nejaké vulgárne slová. Poškodený sa jej zastal, pričom nastala slovná výmena medzi osobami z tej partie, títo boli traja, pričom najprv jeden z nich prebehol za poškodeným a ostatní ho potom k poškodenému nasledovali. Ten, čo prišiel za poškodeným ako prvý sa začal s poškodeným hádať, potom došlo k vzájomnému sácaniu. Všetko sa zbehlo veľmi rýchlo a keď si uvedomila, čo sa deje, videla poškodeného ležať na zemi a títo traja do neho intenzívne kopali. Dvaja z útočníkov stáli pri poškodenom v oblasti trupu a jeden pri hlave poškodeného, ktorý si chránil hlavu rukami. S I. na útočníkov kričali, aby s tým prestali a svedkyňa potom v návale emócií pribehla k poškodenému a sadla si mu na brucho, po čom všetci traja prestali poškodeného kopať. Svedkyňa potom pomáhala poškodenému sa postaviť zo zeme. Okolo išli policajti, s ktorými sa poškodený rozprával. Policajné auto následne odišlo smerom, ktorým odišli útočníci, avšak svedkyňa nevedela uviesť, či v ňom sedel aj poškodený. Svedkyňa ďalej dňa 18.12.2014 uviedla, že následne na Obvodnom oddelení PZ opoznala jedného z páchatel'ov, a to toho, ktorý sa ako prvý rozbehol za poškodeným, pričom tento mal oholenú hlavu a bielu mikinu. (čl. 70-75) Svedkyňa potvrdila, že dňa 18.12.2014 vypovedala pravdu a táto jej výpoveď je vzhľadom na odstup času hodnovernejšia ako jej výpoveď na hlavnom pojednávaní.

Svedok W. Z., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2017 uviedol, že pozná všetkých troch obžalovaných, pretože sú z jedného sídliska. V deň spáchania skutku sa chcel s obž. N. dostať na diskotéku, kde sa však nedostali, pretože ich tam nepustili vyhadzovači. Vonku začala nejaká roztržka, kde stretli obž. W. a obž. M. a poškodeného N.. Obžalovaných M. a W. stretli až vonku pred Relaxom. Nešlo o nejakú bitku, neboli tam žiadne päste, bolo to len sácanie, pričom účastníkmi tohto konfliktu boli obžalovaní M. a W. a poškodený N.. On s obž. N. boli len prihliadajúci. Celý incident trval asi 5-10 minút a potom odišli smerom do mesta, kde ich zastavila a kontrolovala hliadka PZ. (čl. 301-304)

Na návrh prokurátora bola čítaná zápisnica o výsluchu svedka zo dňa 12.01.2015 na čl. 83-86, pričom svedkok dňa 12.01.2015 vypovedal tak, že v ten deň išiel s obž. N. do Relaxu, ale ten už zatvárali, kde videli obžalovaných M. a W., ako sa s niekým hádajú. Osôb, s ktorými sa obžalovaní M. a W. hádali bolo viacej, možno 4-5. Vznikla tam nejaká bitka, roztržka, do ktorej s obž. N. nezasahovali. Nevie, ako sa to celé skončilo, ale potom s obž. N. odchádzali preč a na ul. Pekárskej ich zastavila hliadka a kontrolovala ich. Obžalovaní W. a M. utekali ešte pred nimi na ten istý smer. Jeden z účastníkov konfliktu, ale nie M. a ani W., počas konfliktu zrejme po facke spadol na zem, ale hneď sa postavil. Do bitky boli zapojení 3-4 ľudia, bolo to pol na pol, normála bitka - férovka. Svedok nepostrehol, že by niekto niekoho na zemi kopal. (čl. 83-86)

Svedok rozporu medzi jeho výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní vysvetlil tak, že v oboch výpovediach vypovedal pravdu, len 12.01.2015 to možno trochu prítvrdil.

Poškodený W. N., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.04.2017 uviedol, že po stretávke z vysokej školy odchádzali z podniku na Rybníkovej ulici, kde v tej dobe jemu neznámy človek začal jeho spolužiačky osočovať, konkrétne výzvou na análny sex, na čo ho upozornil, že to nie je vhodné. Následne ho tento človek napadol, udieral ho päšťou do tváre, k jeho útoku sa pridali ďalšie dve osoby a potom, ako bol zvalený na zem, do neho začali kopať do oblasti hlavy a chrbta, kde mu

na pomoc prišla W. N., ktorá si na neho ľahla a bránila ho jej telom. Následne išla okolo hliadka PZ a útočníci odišli smerom do mesta. Útočník mal na krátko ostrihané vlasy a bielu mikinu. Poškodený sedel v policajnom aute, keď skupinku osôb hliadka kontrolovala a opoznával ľudí zo skupinky, ale nie tak, že by stáli vedľa seba a ani tak, že by obžalovaní boli postavení bokom mimo ostatných zo skupiny. Niektorí mu stáli aj chrbtom a boli tam aj policajti. Obžalovaných poškodený opoznal, nakoľko obžalovaného M. videl dlhšiu dobu, pretože tam prebiehala výmena názorov. Ostatných obžalovaných tiež pri útoku videl. Poškodený uviedol, že obžalovaných pri následnej rekognícii na polícii opoznal preto, že ich videl pri útoku a nie preto, že by mu boli známi z opoznávaní z policajného auta. Na začiatku útoku ho rukou do tváre udrel obžalovaný M., ktorý k nemu pristúpil ako prvý, ostatní sa k obžalovanému M. pridali až potom, ako potýčka vznikla a potom bol na zem zvalený odzadu. (čl. 319-322)

Svedok W. J., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.04.2017 uviedol, že v tej dobe prechádzali s vozidlom ako policajná hliadka popri Relaxe, kde videli skupinu ľudí, ktorí sa „handrkovali“. Na mieste boli dve osoby, ktoré mali medzi sebou fyzický konflikt, pričom tieto osoby od seba oddelili. Osoba, ktorá sa bila s poškodeným N. bola na mieste stotožnená, pričom touto osobou mohol byť obž. W.. Pomocou vysielačky bola o pomoc požiadaná ďalšia hliadka, pričom spolu s poškodeným sa presunuli vozidlom smerom k ďalším páchatelom, kde bola skupinka asi 4-5 osôb, z ktorých poškodený opoznal ďalšie dve osoby, ktoré ho mali fyzicky napádať pred Relaxom, z toho určite obž. M., ktorého pozná zo služobnej činnosti. Konfliktu pred Relaxom mal predchádzať nejaký konflikt vo vnútri, ale podrobnosti uviesť nevedel. (čl. 322-325)

Na návrh obhajcu Mgr. Ing. Galbavého bola prečítaná časť zápisnice o výsluchu svedka W. J. zo dňa 10.12.2014 na čl. 77 a 78, kde svedok vypovedal tak, že okolo bijúcich sa ľudí bola skupinka osôb a preto nevie povedať, koľkí z nich sa bili. Poškodený mal uviesť, že videl páchatelov utekať do Hornopotočnej ulice, pričom boli stiahnuté ďalšie hliadky a spolu s poškodeným sa presunuli na začiatok ulice Pekárskej, kde poškodený zo služobného auta opoznal troch chalanov. Medzi týmito osobami bola aj osoba obž. W., ktorého hliadka oddeľovala od poškodeného a obž. W. sa následne, teda po konflikte pred Relaxom, pridol k tejto skupine osôb. K svetelným podmienkam pri opoznávaní útočníkov na Pekárskej ulici svedok uviedol, že už bolo ranné svetlo a nebola tma. (čl. 77-78)

Svedok rozpor v počte osôb, ktoré mal poškodený opoznať z policajného auta vysvetlil tak, že zo skupiny osôb opoznal dve osoby a ako tretiu osobu opoznal obž. W., ktorého od poškodeného oddeľovali pred Relaxom a ktorý sa k tejto skupine následne pripojil. K svetelným podmienkam uviedol, že to bude zrejme tak, ako vypovedal v prípravnom konaní, vzhľadom na skutočnosť, že predmetná výpoveď je bližšie (pozn.: z časového hľadiska) k incidentu.

Svedok W. M., nar.: XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní dňa 05.09.2017 uviedol, že v danom čase bol v službe s kolegom J. a k Relaxu boli privolaní zrejme z dôvodu nejakej bitky alebo výtržníctva. Svedok si však na podrobnosti zákroku a ani incidentu nepamätal.

Na návrh prokurátora bola preto čítaná zápisnica o výsluchu svedka W. M. zo dňa 11.12.2014, kde svedok vypovedal, že nevie, či boli pred Relax s kolegom vyslaní, alebo či vec sami zistili a ani nevie, či videli, ako poškodený N. dostal bitku alebo im to len poškodený hovoril. Tiež si nevedel spomenúť, či sa pri poškodenom nachádzal niekto, kto ho mal biť. Svedok potvrdil, že poškodený opoznával obžalovaných, pričom označil tri osoby, a to obžalovaných M. a W., ktorých svedok pozná zo služobnej činnosti a ešte tretiu osobu, ktorej meno uviesť nevedel. Skupinku osôb, z ktorých poškodený opoznával útočníkov tvorilo viacej mužov, nielen obžalovaní. Poškodený sedel pri opoznávaní vo vozidle polície a ozančením útočníkov si bol istý. (čl. 80-81)

Svedok W. M. potvrdil, že dňa 11.12.2014 vypovedal pravdu a k Záznamu zo dňa 25.04.2013 na čl. 156, ktorý mu bol predložený na nahliadnutie uviedol, že podpis na tomto zázname pri jeho mene je jeho podpisom, hoci sa dnes už podpisuje inak.

Svedok W. B., nar.: XX.XX.XXXX (pozn.: jeho výsluch navrhoval prokurátor) na hlavnom pojednávaní dňa 05.09.2017 uviedol, že si matne pamätá na potýčku poškodeného s niekým, ale prečo táto vznikla a kto ju začal uviesť nevedel, a to z dôvodu, že sa to stalo dávno a súčasne z dôvodu, že v tom čase nebol v triezvom stave. Potvrdil však, že poškodený mal potýčku určite s viacerými osobami ako len s

jednou, ale nevedel povedať, koľko ich bolo. Svedok ďalej potvrdil, že v deň, keď došlo k potýčke, tam bol poškodený N. a aj W. N..

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne I. J., nar.: XX.XX.XXXX zo dňa 12.01.2015, ktorá bola prečítaná so súhlasom obžalovaných a prokurátora vyplynulo, že si na nič nepamätá, až zo spätného rozprávania spolužiakov. Potvrdila síce, že pred Relaxom bola spolu s poškodeným N. a svedkyňou W. N., ale z toho večera má veľké „okno“. Vie, že poškodený skončil s dochrámanou rukou a niekto jej potom ukazoval tvár poškodeného po bitke ráno na mobile. (čl. 87-89)

Zo záverov Znaleckého posudku č. 53/2013 zo dňa 31.08.2013 vypracovaného MUDr. O. B., PhD., znalcom v odbore zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia vyplynulo, že pri pomliaždení pravej čelovej oblasti hlavy s odreninou a pomliaždení dolnej pery úst mechanizmom zranení poškodeného bolo pravdepodobne aktívne násilie pri úderoch tupým drsným predmetom, ktorým v prípade čela mohla byť topánka útočníka a v prípade dolnej pery aj päšť zatvorenej ruky alebo iný menší tupý predmet podobného charakteru. Pomliaždenie chrbta hrudníka v oblasti chrbtice a pomliaždenie hornej časti pravého ramena s odreninou mohli vzniknúť aktívnym násilím úderom drsného predmetu útočníka, ktorým mohla byť aj topánka pri kopnutí a pri pasívnom násilí pri páde poškodeného s nárazom do tupého predmetu okolitého terénu. Pokiaľ ide o odreninu na ramene poškodeného, táto zanechala pozdĺžnu jazvu veľkosti 7x3 cm z čoho možno usudzovať, že poranenie vzniklo užším predmetom a je vysoko pravdepodobné, že ním mohla byť topánka útočníka. Poškodený teda mohol byť napadnutý inou osobou alebo osobami, ktoré ho kopali topánkami do tváre hlavy, do chrbta a do pravého ramena, a teda poranenia poškodeného mohli vzniknúť tak, ako to poškodený uviedol vo svojej výpovedi. Poškodený utrpel zranenia, ktoré sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, všetky s dobou liečenia do 7 dní, pričom poškodený bol v bežnom spôsobe života obmedzený do 7 dní a ide o zranenia ľahké. (čl. 144-147)

Zo Záznamu KR PZ Trnava, Odboru poriadkovej polície, pohotovostnej motorizovanej jednotky zo dňa 25.04.2013 vyplynulo, že dňa 25.04.2013 v čase o 04.50 hod. hliadka v zložení ppráp. W. J. a ppráp. W. M. vykonávala hliadku na ulici Rybníkovej v Trnave, pričom ju pred Relaxom zastavil poškodený W. N., ktorý uviedol, že ho napadla skupina osôb, ktorá odišla smerom na ulicu Pekársku. Iná hliadka s volacím znakom T-156 túto skupinu spozorovala na ul. Pekárskej, kam sa presunula hliadka s poškodeným, ktorý opoznal tri osoby, a to obžalovaných, pričom tieto osoby pri vyťažovaní zhodne uviedli, že poškodený napadol ako prvý obžalovaného L. W. a ostatní obžalovaní pribehli obžalovanému R. W. na pomoc. (čl. 156).

Zo Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 04.10.2013 (čl. 96-97), Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 21.10.2013 (čl. 98-99) a fotoalbumov č. I a č. II (čl. 100-109) vyplynulo, že v prípade týchto rekognícií bol opoznávanou osobou obžalovaný V. M., pričom poškodený W. N. aj svedkyňa W. N. bez akýchkoľvek pochybností opoznali obžalovaného V. M., pričom obaja zhodne uviedli, že obžalovaný V. M. poškodeného W. N. napadol ako prvý.

Zo Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 04.10.2013 (čl. 110-111), Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 21.10.2013 (čl. 112-113) a fotoalbumov č. I a č. II (čl. 114-123) vyplynulo, že v prípade týchto rekognícií bol opoznávanou osobou obžalovaný L. W., pričom poškodený W. N. obžalovaného L. W. opoznal a uviedol, že tento sa pridal k obžalovanému V. M. a tiež ho fyzicky napadol. M. W. N. pri opoznávaní neoznačila žiadnu osobu.

Zo Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 04.10.2013 (čl. 124-125), Zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 21.10.2013 (čl. 126-127) a fotoalbumov č. I a č. II (čl. 128-137) vyplynulo, že v prípade týchto rekognícií bol opoznávanou osobou obžalovaný L. N., pričom poškodený W. N. obžalovaného L. N. opoznal a uviedol, že tento sa pridal k obžalovanému V. M. a tiež ho fyzicky napadol. Svedkyňa W. N. pri opoznávaní neoznačila žiadnu osobu.

Zo Zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným W. N. a obžalovaným L. W. zo dňa 03.02.2014 vyplynulo, že obžalovaný L. W. priznal, že sa s poškodeným sácal pred Relaxom, avšak ostalo len pri tomto sácaní a poškodeného nenapadol a tiež uviedol, že ešte na diskotéke v Relaxe ho mal poškodený napadnúť úderom do tváre a následne mal vonku na parkovisku za ním poškodený prísť a sácať ho. Poškodený pri konfrontácii uviedol, že obž. L. W. ho fyzicky napadol, pričom ho mal udierať do oblasti hlavy a tváre

a neskôr aj kopať, avšak iniciátorom konfliktu nebol. Poškodený poprel, že by obž. W. na diskotéke napadol. Obaja pri konfrontácii potvrdili, že v čase konfliktu boli pod vplyvom alkoholu. (čl. 90-91).

Zo Zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným W. N. a obžalovaným L. N. zo dňa 03.02.2014 vyplynulo, že poškodený pri konfrontácii uviedol, že jedným z útočníkov, ktorí ho fyzicky napadli bol aj obž. N.. Obž. N. uviedol, že poškodeného nepozná, tohto nenapadol a zo skupinky, ktorá mala napadnúť poškodeného pozná len V. M.. Obž. N. ďalej uviedol, že nevie, či medzi osobami, ktoré mali napadnúť poškodeného bol aj V. M.. Z diskotéky v Relaxe išiel so skupinou, v ktorej bol aj V. Synak, avšak potom zaostal, pretože sa zrozprával s nejakým známym, ktorého meno však uviesť nevedel, a teda nikoho nemohol napadnúť. Obaja pri konfrontácii potvrdili, že v čase konfliktu boli pod vplyvom alkoholu. (čl. 92-93).

Zo Zápisnice o konfrontácii medzi poškodeným W. N. a obžalovaným V. M. zo dňa 03.02.2014 vyplynulo, že poškodený W. N. obžalovaného M. označil ako iniciátora útoku na jeho osobu. Obžalovaný M. poprel, že by napadol poškodeného N. a uviedol, že poškodený N. pri bare napadol obž. W.. (čl. 94).

Zo Záznamu OR PZ v Trnave, OO PZ v Trnave zo dňa 03.02.2014 vyplynulo, že obžalovaný M. po ukončení konfrontácie s poškodeným N. uviedol, že si to s ním „bude konfrontovať vonku“, pri konfrontácii sa choval drzo, arogantne a povýšenecky a dvakrát chcel z konfrontácie odísť. (čl. 95).

Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov zo dňa 05.09.2017 vyplynulo, že obž. V. M. má od 28.12.1983 evidovaný trvalý pobyt na adrese G., K. č. XXXX/XX (pozn.: súd o lustráciu žiadal z dôvodu, že obžalovaný je aktuálne vo výkone trestu v inej trestnej veci a medzi podaním obžaloby a vyhlásením rozsudku uplynuli viac ako dva roky a teda jeho trvalé bydlisko sa mohlo zmeniť).

Z odpovedí na lustráciu v registri priestupkov na osoby obžalovaných zo dňa 04.09.2017 vyplynulo, že obžalovaný V. M. bol pred spáchaním skutku priestupkovo prejednaný jedenkrát, a to za priestupok na úseku cestnej premávky a osemkrát po spáchaní skutku, a to tiež za priestupky na úseku cestnej premávky. Obžalovaný L. W. sa pred spáchaním skutku dopustil troch priestupkov, v dvoch prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej premávky a v jednom prípade o priestupok proti verejnému poriadku, pričom po spáchaní skutku obžalovaný nemá evidované žiadne priestupky. Obžalovaný L. N. bol pred spáchaním skutku priestupkovo prejednaný dvakrát za priestupky na úseku cestnej premávky, pričom po spáchaní skutku nemá evidované žiadne priestupky.

Z odpovede na lustráciu v ZVJS zo dňa 04.09.2017 vyplynulo, že obžalovaný V. M. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby trest odňatia slobody so začiatkom od 22.09.2014 s koncom do 22.05.2021 na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015.

Z odpisov z registra trestov obžalovaných zo dňa 25.08.2017 vyplynulo, že obžalovaný L. N. doposiaľ nebol súdne trestaný. Obžalovaný V. M. má vykázané jedno odsúdenie, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 zo dňa 09.06.2015, právoplatným dňa 09.06.2015 (pozn.: v RT nesprávne uvedené „Krajský súd Trnava“), ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Obžalovaný L. Mrnka bol jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 30T/13/2012 zo dňa 05.04.2012, právoplatným dňa 05.04.2012 pre prečin úverového podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 14 (štrnásť) mesiacov, pričom trest mu bol odpustený dňa 02.01.2013 amnestiou a hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 zo dňa 09.06.2015, právoplatným dňa 09.06.2015 zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona, ktorého sa dopustil v období od septembra 2014 až do dňa jeho zadržania dňa 22.09.2014. V danom prípade súd schválil dohodu o vine a treste, ktorú obžalovaný V. M. uzatvoril s prokuratúrou a potvrdil ju predmetným rozsudkom, teda pri ukladaní trestu aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, pričom obžalovanému M. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a

8 (osem) mesiacov a tohto zaradil podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. (čl. 401-404 pripojeného spisu)

Ad.: Odôvodnenie výroku o vine obžalovaných

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že všetci obžalovaní sa spoločným konaním dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej výtržnosti tým, že napadli poškodeného N., pričom takýto záver súd vyvodil z nasledovného:

Obžalovaný M. využil svoje právo a v prípravnom konaní odoprel vypovedať, pričom hlavné pojednávanie bolo vykonané na jeho výslovnú žiadosť v jeho neprítomnosti. Ako útočníka, ktorý prvý napadol poškodeného ho však označil nielen samotný poškodený N., ale aj svedkyňa W. N., ktorí tohto obžalovaného bezpečne opoznali pri rekognícii. Výpoveď poškodeného N. a svedkyne W. N. pritom súd hodnotí ako vierohodné, keďže sa v nich nenachádzali žiadne rozpory a tieto sú podporené aj znaleckým posudkom č. 53/2013 zo dňa 31.08.2013 vypracovaným MUDr. O. B., PhD., podľa ktorého poškodený mohol byť napadnutý inou osobou alebo osobami, ktoré ho kopali topánkami do tváre hlavy, do chrbta a do pravého ramena, a teda poranenia poškodeného mohli vzniknúť tak, ako to poškodený uviedol vo svojej výpovedi. Prítomnosť obž. M. na mieste spáchania skutku napokon potvrdil nielen svedok W. Z., ale aj obžalovaný N., hoci pokiaľ ide o účasť obžalovaného M. na spáchaní skutku obžalovaný N. uviedol, že nevidel, že by obž. M. nejako zasiahol do konfliktu. K rekogníciam podľa fotoalbumu súd poznamenáva, že tieto nemožno vylúčiť z dokazovania len preto, že poškodený sedel v policajnom aute a bezprostredne resp. v krátkom čase po spáchaní skutku opoznával možných páchatel'ov. Dôvodom je jednak skutočnosť, že obžalovaní neboli pri opoznávaní z policajného auta jedinými osobami, medzi ktorými by musel poškodený vyberať (pozn.: bola to skupinka viacerých osôb), ďalej skutočnosť, že obžalovaní neboli z predmetnej skupiny osôb policajtni vyčlenení ako aj skutočnosť, že poškodený sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že nielen obžalovaného M. ale aj ďalších obžalovaných pri rekognícii podľa fotoalbumu opoznal nie preto, že ich opoznával z policajného auta, ale preto, lebo ich videl pri útoku na jeho osobu. Napokon obžalovaného M. pri rekognícii podľa fotoalbumu opoznala aj svedkyňa W. N., ktorá obžalovaných v policajnom aute spolu s poškodeným nepoznávala.

Pokiaľ ide o obžalovaného W., tento spáchanie skutku poprel a uviedol, že sa síce do potýčky s poškodeným dostal, ale išlo len o sácanie. Súd však takúto výpoveď obžalovaného hodnotí len ako jeho obranu, pretože aj tohto obžalovaného poškodený opoznal ako jedného z troch útočníkov a samotný obžalovaný W. uviedol, že z diskotéky v Relaxe odchádzal so skupinou, v ktorej bol aj obžalovaný M.. Nie je preto žiaden rozumný dôvod pochybovať, že jedným z dvoch útočníkov, ktorí sa k obžalovanému M. pridali neskôr bol práve obžalovaný W., pretože ani poškodený a ani žiaden zo svedkov nevypovedali tak, že by okrem troch páchatel'ov, ktorí poškodeného mali napadnúť, došlo medzi poškodeným N. a obžalovaným W. pred Relaxom k vzájomnému sácaniu, teda k akémusi inému resp. ďalšiemu konfliktu.

Čo sa týka obžalovaného N., jeho výpoveď súd hodnotí ako nevierohodnú najmä s poukazom na výpoveď svedka W. Z., ktorý mu mal poskytnúť svojou výpoveďou alibi na čas spáchania skutku. Predovšetkým súd poukazuje na fakt, že obžalovaný N. si v prípravnom konaní nevedel spomenúť na meno práve tohto tohto svedka, s ktorým mal za skupinou, v ktorej boli obžalovaní M. a W. zaostať a tiež na to, že vo výpovediach tohto svedka a obžalovaného N. sú zjavné rozpory napríklad aj v tom, či prišli spolu alebo každý sám na diskotéku v L. a či sa vôbec na diskotéku v Relaxe dostali alebo nie. Svedok Z. sa navyše snažil celý incident zľahčovať, keď síce potvrdil, že účastníkmi konfliktu boli poškodený N. a obžalovaní M. a W., avšak uvádzal, že nešlo o nič vážne. V prípravnom konaní ale tento svedok uviedol, že išlo o bitku - férovku. Obžalovaný N. uvádzal, že nevidel, že by obžalovaný M. zasiahol do konfliktu, ale svedok Z. existenciu konfliktu medzi poškodeným N. a obžalovanými M. a W. potvrdil, pričom na tento konflikt sa mal prizerať práve s obžalovaným N.. Obžalovaný N. navyše svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní zmenil, pretože v prípravnom konaní uvádzal, že pokiaľ ide o poškodeného videl osobu mužského pohlavia ako leží na zemi, boli pri ňom nejaké dievčatá, ktoré mu pomáhali vstať a kričali, ale na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného videl len stáť, nevidel ho ležať na zemi. Súd preto nemá žiaden rozumný dôvod pochybovať, že ďalšou osobou, ktorá sa k útoku obžalovaného M. na poškodeného N. k obžalovanému W. pridala, bol práve obžalovaný N..

Výpovede poškodeného N. a svedkyne N. ďalej dopĺňajú výpovede svedkov W. J. a W. M., teda členov hliadky PZ, ktorí potvrdili, že poškodený z ich policajného auta opoznal obžalovaných, ktorých jednoznačne označil ako útočníkov, pričom vierohodnosť ich výpovede potvrdzuje aj úradný záznam, ktorý o služobnom zákroku spisali. Drobné nepresnosti v ich výpovediach nie sú pritom pre súd významné najmä s ohľadom na fakt, že obaja svedkovia sú príslušníkmi PZ ako takí podobných služobných zákrokov absolvovali veľké množstvo.

Zhrnúc uvedené má súd vykonaným dokazovaním bez rozumných pochybností za preukázané, že skutok, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a tento spáchali obžalovaní spôsobom v ňom opísaným. Miesto pred diskotékou Relax je miesto verejnosti prístupné (verejné priestranstvo), pričom hrubá výtržnosť spočíva práve v tom, že obžalovaní napadli poškodeného N., a teda obžalovaní spolupáchateľstvom spáchali prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Pokiaľ ide o zavinenie obžalovaných, títo predmetný prečin spáchali v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, nakoľko v ich konaní bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka.

Mieru konania, akou konanie jednotlivých obžalovaných ako spolupáchateľov prispelo k spáchaniu predmetného prečinu súd hodnotí ako rovnakú, pretože k prvotnému útoku obžalovaného M. sa obžalovaní W. a N. pridali sami na základe vlastného rozhodnutia a následne poškodeného N. na zemi kopali všetci obžalovaní.

Pokiaľ ide o možný materiálny korektív podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná súd uvádza, v prípade konania obžalovaných je závažnosť spáchaného prečinu viac ako nepatrná zohľadňujúc fakt, že k napadnutiu poškodeného došlo po tom, ako tento len bránil svoju spolužiačku I. J. pred verbálnymi útokmi, teda konflikt žiadnym spôsobom nevyvolal a ani sa ho žiadnym spôsobom nezúčastnil v zmysle, že by sám napadol obžalovaných resp. niektorého z nich.

Ad.: Odôvodnenie výroku o treste pre jednotlivých obžalovaných

Všeobecne:

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne a) u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

K výroku o treste V. M.:

V prípade obžalovaného V. M. súd vychádzal predovšetkým z toho, že skutok, pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 zo dňa 09.06.2015 a skutok, pre ktorý bol uznaný vinným týmto rozsudkom, boli spáchané v súbehu. V danom prípade ide o situáciu predpokladanú ustanovením § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Zásady ukladania úhrnného trestu sú upravené v ustanovení § 41 ods. 1 a 2 Trestného zákona, kde podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich a podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

V prípade prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je možné páchateľovi uložiť trest odňatia slobody až na tri roky. V prípade obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona je páchateľovi možné uložiť trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov. Prísnejšie trestný je teda obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona, pričom aplikujúc ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona sa horná sadzba trestu odňatia slobody zvýši z 15 na 20 rokov.

Súd pri úvahe, aký trest by obžalovanému M. mal byť v tomto konaní uložený zvažoval, aký trest by mu uložil, pokiaľ by rozhodoval o treste tohto obžalovaného za oba skutky spáchané v súbehu a súčasne zohľadňujúc tú skutočnosť, že v prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 zo dňa 09.06.2015 išlo o schválenie dohody o vine a treste uzavretej medzi obžalovaným a prokuratúrou. Bez toho, aby súd zľahčoval závažnosť spáchaného prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd konštatuje, že ani spáchanie tohto prečinu obžalovaným popri spáchaní obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona by nebolo takou skutočnosťou, pre ktorú by súd mal prípadnú dohodu o vine a treste medzi obžalovaným a prokuratúrou za oba spáchané skutky, podľa ktorej by sa obžalovanému uložil trest odňatia slobody v rovnakej výmere, v ktorej mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 zo dňa 09.06.2015, odmieťať ako neprimeranú o to viac, že ani aplikácia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona by nebola prekážkou na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, ktoré v prípade konania o dohode o vine a treste umožňuje uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo je v danom prípade 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov (pozn.: dolná hranica trestu odňatia slobody 10 rokov by sa tak znížila o 3 roky a 4 mesiace). Takúto úvahu súdu napokon potvrdzuje aj vyjadrenie prokurátora v jeho záverečnej reči, kde v prípade obžalovaného M. navrhol aplikovať ustanovenie § 44 Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 44 Trestného zákona Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

Vychádzajúc aj zo zásad pre ukladanie trestu v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona súd zastáva názor, že trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia uložený obžalovanému M. rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 2T/62/2015 zo dňa 09.06.2015 je v prípade obžalovaného M. trestom dostatočným, ktorý zabezpečí nielen ochranu spoločnosti, ale aj nápravu obžalovaného a súčasne je spôsobilým iných odradiť od páchania trestných činov. Vzhľadom na uvedené súd v prípade tohto obžalovaného rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu s ohľadom na odsúdenie obžalovaného a trest, ktorý mu bol uložený citovaným rozsudkom.

K výroku o treste L. W.:

V prípade tohto obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, a preto mu ukladal trest v rámci nezmenenej zákonnej sadzby (t.j. bez úpravy dolnej a hornej hranice trestu).

Pri úvahe, aký trest uložiť tomuto obžalovanému súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že miera konania obžalovaného W., ktoré prispelo k spáchaniu prečinu výtržníctva je rovnaká, ako u ostatných obžalovaných (t.j. nie vyššia ani nie nižšia), pretože síce obžalovaný W. nebol prvým útočníkom, ktorý poškodeného napadol, avšak k prvému útočníkovi (obžalovanému M.) sa pridala tým, že napadol odzadu spolu s obžalovaným N. poškodeného, tohto spolu s obž. N. zhodili na zem, kde poškodeného následne všetci traja obžalovaní kopali.

Súd ďalej zohľadňoval aj predchádzajúce odsúdenie obžalovaného W., hoci v prípade jeho predchádzajúceho odsúdenia sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, avšak nie v zmysle priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa ktorého je priťažujúcou okolnosťou to, ak páchatel bol už za trestný čin odsúdený. Zohľadnenie predchádzajúceho odsúdenia súd vo vzťahu k času spáchania prečinu výtržníctva, keď tohto sa obžalovaný W. dopustil len jeden rok po jeho predchádzajúcom podmienenej odsúdení rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn.: 30T/13/2012 zo dňa 05.04.2012.

Zohľadňujúc uvedené je trestom spravodlivým v prípade tohto obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pričom výkon tohto trestu súd podmienene odložil a obžalovanému určil skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Pri podmienenej odklade výkonu trestu odňatia slobody a určení skúšobnej doby súd aplikoval ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého Súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný

a súčasne ustanovenie § 50 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Pri povolení podmienenej odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd pritom vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný W. po spáchaní prečinu výtržníctva viedol riadny život, na čo možno usudzovať z toho, že v odpise z registra trestov nemá okrem už uvedeného odsúdenia z roku 2012 vykázaný žiaden záznam a po spáchaní prečinu výtržníctva (pozn.: t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku viac ako štyri roky) nebol priestupkovo prejednávaný. Súd je preto toho názoru, že v prípade tohto obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby je súd toho názoru, že zohľadňujúc vyššie uvedené je dĺžka skúšobnej doby 12 (dvanásť) mesiacov, ktorú súd určil, postačujúca na to, aby obžalovaný preukázal, že v nej (a nielen počas nej) bude viesť riadny život.

K výroku o treste L. N.:

V prípade ukladania trestu pre obžalovaného N. mal súd z vykonaného dokazovania za preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, keď spáchanie dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky pred spáchaním prečinu výtržníctva neumožňujú vyvodiť opačný záver (t.j. že by obžalovaný pred spáchaním trestného činu riadny život nevedol). Aplikujúc preto ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona sa horná hranica trestu odňatia slobody v prípade tohto obžalovaného znížila z troch rokov na 24 mesiacov.

Pokiaľ súd vychádza z toho, že miera konania obžalovaného N., ktorá prispela k spáchaniu prečinu výtržníctva je rovnaká ako u ostatných obžalovaných a obžalovanému W. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, potom zohľadňujúc to, že obžalovaný N. doposiaľ nebol súdne trestaný ako i to, že sa v jeho prípade horná hranica trestu odňatia slobody znížila na 24 mesiacov, musel nevyhnutne tomuto obžalovanému uložiť trest nižší ako obžalovanému W., pričom v prípade obžalovaného N. je podľa názoru súdu primeraným trestom trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

K podmienenému odkladu výkonu trestu odňatia slobody ako aj určení skúšobnej doby v prípade obžalovaného N. pritom v plnom rozsahu platí to, čo súd uviedol u obžalovaného Mrnku, teda že aj v prípade obžalovaného Kosnáča nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a súčasne skúšobná doba 12 (dvanásť) mesiacov je postačujúca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.